

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA-SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 23 kwietnia 1990 r.

w sprawie nadania osobowości prawnej Związkowi Męskiej Młodzieży Przemysłowej i Rzemieślniczej pod wezwaniem świętego Stanisława Kostki z siedzibą w Krakowie.

Na podstawie art. 10 w związku z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 29, poz. 154) i art. 4a ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelných i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 oraz z 1989 r. Nr 30, poz. 163, Nr 64, poz. 387, Nr 73, poz. 433 i 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się osobowość prawną organizacji kościelnej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą „Związek Męskiej Młodzieży Przemysłowej i Rzemieślniczej pod wezwaniem świętego Stanisława Kostki” z siedzibą w Krakowie, erygowanej przez Przełożonego Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister-Szef Urzędu Rady Ministrów: *J. Ambroziak*

189

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

z dnia 2 maja 1990 r.

w sprawie wykładni art. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 1989 r. o przebaczeniu i puszczaniu w niepamięć niektórych przestępstw i wykroczeń.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:
przewodniczący: *M. Tyczka* — prezes Trybunału Konstytucyjnego;

sędziowie: *C. Bakalarski* — sprawozdawca, *T. Dybowski*, *A. Filcek*, *H. Groszyk*, *W. Łączkowski*, *M. Łabor-Soroka*, *L. Łukaszuk*, *R. Orzechowski*, *J. Zakrzewska*, *A. Zoll* — sprawozdawca

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 2 maja 1990 r., w trybie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, Nr 73, poz. 436 oraz z 1990 r. Nr 3, poz. 16 i Nr 6, poz. 35) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 29 listopada 1989 r. o powszechnie obowiązującą wykładnię przepisów art. 1 pkt 4 i art. 3 ustawy z dnia 29 maja 1989 r. o przebaczeniu i puszczaniu w niepamięć niektórych przestępstw i wykroczeń (Dz. U. Nr 34, poz. 179) — dotyczącego wątpliwości:

- 1) jak należy rozumieć „zakres czasowy” dokonania występku przewidzianych w art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 maja 1989 r., popełnionych przy przeciwdziałaniu strajkom lub akcjom protestacyjnym albo innym naruszeniom bezpieczeństwa lub porządku publicznego z powodów politycznych?
- 2) czy użyte w art. 1 pkt 4 powołanej ustawy wyrażenie „z powodów politycznych” odnosi się do naruszeń bezpieczeństwa lub porządku publicznego, czy też motywów podjęcia przeciwdziałania strajkom, akcjom protestacyjnym albo innym naruszeniom bezpieczeństwa lub porządku publicznego?
- 3) czy na podstawie art. 3 powołanej ustawy jest dopuszczalne umorzenie postępowania karnego, mimo że sprawcy występku podlegających umorzeniu na mocy tego przepisu nie zostali wykryci?

ustalił:

1. Art. 1 pkt 4 powołanej ustawy obejmuje tylko występkę popełnioną bądź przy przeciwdziałaniu się strajkom lub

akcjom protestacyjnym albo innym naruszeniom bezpieczeństwa lub porządku publicznego z powodów politycznych, bądź przy bezpośrednim zapobieganiu tym zdarzeniom. Art. 1 pkt 4 nie obejmuje występku popełnionych po ustaniu zdarzeń, o których mowa w tym przepisie, występku popełnionych na szkodę uczestnika tych zdarzeń po uniemożliwieniu mu dalszego w nich uczestnictwa, a także popełnionych przy okazji tych przeciwdziałania.

2. Powołane ustawy, odnoszą się do innych niż strajki lub akcje protestacyjne naruszeń bezpieczeństwa lub porządku publicznego, którym przeciwdziałali sprawcy występku objętych abolicją.

3. Do zastosowania abolicji (art. 3) konieczne jest ustalenie zarówno znamion przedmiotowych, jak i podmiotowych występku, o których mowa w art. 1 powołanej ustawy. W szczególności niezbędne jest ustalenie powodów politycznych naruszenia porządku prawnego, przy czym ustalenie to w przypadku przestępstw określonych w art. 1 pkt 1 część pierwsza lub w pkt 2 zależne jest od konkretnych motywów, którymi kierował się sprawca występkę. Natomiast w przypadku występku określonych w art. 1 pkt 1 część druga oraz w pkt 3 i 4 motywy polityczne wynikają z charakteru określonych w tych przepisach występku. W konsekwencji więc umorzenie postępowania na podstawie art. 3 powołanej ustawy jest możliwe bez ustalenia sprawcy, gdy dotyczy występku określonych w art. 1 pkt 1 teże ustawy popełnionych w związku ze strajkiem lub akcją protestacyjną oraz w art. 1 pkt 3 i 4, chyba że z okoliczności sprawy wynika, że sprawca nie działał z powodów politycznych. Gdy umorzenie dotyczy pozostałych występku objętych art. 1, wymagane jest ustalenie sprawcy, chyba że z okoliczności sprawy wynika, iż popełnił on występku z powodów politycznych.

Przewodniczący: *M. Tyczka*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski*, *T. Dybowski*, *A. Filcek*, *H. Groszyk*, *W. Łączkowski*, *M. Łabor-Soroka*, *L. Łukaszuk*, *R. Orzechowski*, *J. Zakrzewska*, *A. Zoll*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.